

INFORME DE LA RECTORA AL CLAUSTRE

12 d'abril del 2005

- Membres de la Mesa del Claustre
- Sra. Mercè Sala, presidenta del Consell Social
- Membres del Consell de Govern
- Membres del Consell de Direcció
- Amigues i amics claustrals

Si el curs 2003-2004 va estar marcat per l'adequació de la normativa de la UPF als canvis legislatius de la LOU i de la LUC, aquest curs 2004-2005, amb nous governs a l'Estat i a Catalunya, ha estat un any amb una certa indefinició en alguns punts cabdals com és ara l'estructura de les titulacions universitàries. Els decrets de grau i postgrau, finalment aprovats amb algunes modificacions respecte als projectes del Govern anterior, i el cens de titulacions que tot just ara s'està discutint, no sense tensions, permeten esperar que en el curs 2005-2006 s'avançarà amb força cap l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.

Si en l'informe al Claustre de l'any passat citava, referint-me a la nostra universitat, la dificultat de trencar la inèrcia dels hàbits adquirits per assolir la flexibilitat necessària per afrontar els nous reptes, avui aplico aquesta idea al que està sent a gairebé totes les universitats la discussió de la interpretació concreta del projecte Bolonya. A parer meu, ens permet comprovar una vegada més el pes dels interessos estrictament corporatius enfront dels interessos generals.

L'experiència aconsella, i espero que ho compartim, que quan comptem amb la normativa mínima imprescindible haurem de ser proactius i capaços de bastir entre tots nosaltres una autèntica renovació pedagògica de la qual la nostra universitat vol ser capdavantera.

De nou hem de reivindicar amb fermesa l'autonomia de totes i cadascuna de les universitats per definir el seu propi perfil.

Abans d'analitzar l'obra de govern del curs 2004-2005 voldria enumerar, sense afany d'exhaustivitat, algunes de les fites que ens vam proposar en aquest mandat 2001-2005 i que vam reflectir en els successius plans d'actuacions:

- Mantenir i incrementar en allò que sigui possible una docència de qualitat perquè la UPF continuï sent un referent per als estudiants.
- Intensificar les relacions amb els instituts de Catalunya, convençuts com estem de la necessitat de millorar la connexió entre tots els nivells educatius.

- Estructurar l'activitat de la Universitat en grans àmbits: ciències socials i humanitats, ciències de la salut i ciències i tecnologies de la comunicació, en el benentès que Humanitats, com ja figurava en el projecte original, cada cop estigui més present en tots els estudis. Aquest nivell cultural comú, quan s'assoleixi del tot, marcarà realment una diferència a favor dels titulats de la UPF. Perquè se suposa que la universitat ha de donar una capacitat de reflexió i crítica que sobrepassi el nivell d'una excel·lent acadèmia altament especialitzada.
- Crear i consolidar el Programa per la Qualitat Educativa com a punta de llança, referent i aglutinador de les millores necessàries en el terreny de la docència i de l'adaptació a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.
- Incrementar els estudiants de màsters i doctorats i la qualitat d'aquests. Dels 12 programes existents a dia d'avui, 8 tenen reconeixement de qualitat (ANECA) i 3 de l'IGSOC. Aquest és ara el nostre capital d'origen de cara a l'oferta de postgraus "Bolonya".
- Incrementar substancialment la recerca i la transferència de coneixement que suposa una evolució a l'alça dels ingressos, augment del nombre de projectes, ampliació del nombre de professors implicats en aquests i creixement del nombre de publicacions indexades.
- Crear i consolidar plataformes de recerca altament especialitzades, com el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona i el Parc Barcelona Media (que compta amb un centre d'innovació tecnològica creat per la Generalitat).
- Crear i aplicar el Pla de Comunicació de la UPF, que es concreta en materials sectorials escrits i a la xarxa i, sobretot, en la reestructuració de la web i del Campus Global, reforçant les relacions amb la societat.
- Assumir per part del Gabinet del Rectorat no només el seguiment i millora del Pla de Comunicació, sinó també la coordinació entre l'estructura de govern i l'estructura tècnico-administrativa.
- Reforçar la Unitat de Planificació i Avaluació que, a més de l'avaluació i la prospectiva, s'ocupa en aquests moments de la construcció d'indicadors per a l'avaluació de la recerca i també del seguiment del contracte programa amb la Generalitat.
- Mantenir els paràmetres bàsics de qualitat, malgrat la reducció significativa de l'aportació del DURSI des del 1998. Si el 1999 els ingressos al marge de la subvenció ordinària de la Generalitat representaven el 29%, en els pressupostos d'aquest any representen el 54%, i això gràcies, en part, als cànons de recerca i a les activitats de promoció que tenen a veure tant amb

l'esponsorització de la recerca com amb programes específics per a estudiants estrangers.

- Obtenir el finançament necessari per a la implantació de la UPF al PRBB i a Ca l'Aranyó, i per a la realització de la part bàsica de l'edifici de Wellington 1 i l'ampliació d'espais a la Ciutadella (davant d'Isabel de Villena).
- Controlar el pressupost a través de l'anomenada comissió de seguiment i vetllar per l'aplicació de les recomanacions de les auditories.
- Fer transparent el pressupost per a tots i cadascun dels plans d'objectius de gestió. Totes les dades estan disponibles al Campus Global de la Universitat.
- *I, last but not least*, com expressava en el meu discurs programàtic al Claustre de juny del 2001, l'objectiu final era, evidentment, que la UPF fos una universitat pública i de qualitat, compromesa fermament amb l'avenç del coneixement i al servei del benestar de la societat. En definitiva, una universitat que respecta tots els membres de la comunitat universitària i que vol contribuir a millorar la vida dels nostres conciutadans i conciutadanes col·laborant en la mesura del possible a construir una societat més equitativa i justa.

A continuació permeteu-me que us informi amb més deteniment d'alguns dels punts que a parer meu ho mereixen.

DOCÈNCIA

La docència de primer i segon cicle

En aquests quatre anys hem realitzat el desplegament de la totalitat dels estudis previstos i s'ha enfortit la UPF com a universitat de referència del sistema universitari de Catalunya en molts camps científics, en la línia d'aconseguir nous estudis que omplin buits en la nostra oferta i que aprofitin les sinergies dels que ja s'imparteixen.

En aquest sentit, destaca la consecució, la implantació i el desplegament dels estudis de l'Àsia Oriental, de Lingüística i de l'enginyeria de Telecomunicació. De cara a l'any vinent, a més, s'iniciaran els estudis de Publicitat i Relacions Públiques, i l'adscripció dels estudis d'Infermeria a l'àrea del Mar, que hem aconseguit en un marc de gairebé congelació de la programació per part del DURSI.

Cal assenyalar que en un context d'important caiguda de la demanda en el conjunt del sistema la UPF ha aconseguit cobrir el 100% de les places ofertes, i gairebé

totes en primera preferència. La nota de tall dels nostres estudis continua sent per a la pràctica totalitat d'aquests la més alta del sistema. Cal destacar en aquest àmbit el disseny i la implantació de dos ambiciosos plans anuals per a la captació de futurs bons estudiants. S'han sistematitzat i ampliat els contactes amb centres de secundària, s'ha optimitzat la presència al Saló de l'Ensenyament, s'han reformat i ampliat les jornades de portes obertes i s'ha fet un molt interessant treball de camp en territoris concrets del nostre entorn que pensem que poden tenir aspectes molt positius per a la nostra universitat. Aquests plans s'han dissenyat i executat, a més, amb la col·laboració i implicació de moltes persones de la Universitat, des de la Gerència fins als deganats, el professorat, el PAS i els estudiants.

L'adequat desenvolupament de la docència i l'assegurament del rendiment acadèmic dels nostres estudiants continua definint el model docent de la UPF. En aquest període, tot i estar immersos en un context més complicat, on en la majoria dels casos la qualitat mitjana dels estudiants de nou accés ha patit un retrocés, i s'ha incrementat el nombre d'estudiants amb nota mitjana d'expedient entre 5 i 6, la UPF manté uns alts nivells de qualitat i de rendiment acadèmic, els més significatius dels quals doblen clarament els del conjunt del sistema, com la taxa de graduació, que roman per sobre del 60%.

El nou mapa de titulacions i la seva diversificació científico-docent està provocant, tanmateix, una dispersió en els indicadors de rendiment en els diferents estudis. Crec que cal tirar endavant, en els llocs on calgui, programes específics que assegurin el manteniment del rendiment acadèmic, com ha estat el cas de la Facultat de Dret, que ha posat en marxa un programa per combatre el creixent i preocupant abandonament a primer curs que està obtenint uns resultats esperançadors.

És bo ressaltar aquí que la Universitat ha millorat notablement els seus mecanismes d'anàlisi del rendiment i la informació que es facilita a tots els responsables acadèmics. En aquests moments tots disposem de millors dades, indicadors i documents d'anàlisi.

Els nivells de satisfacció dels estudiants amb la docència considerant el conjunt de la UPF han millorat lleugerament fins a assolir, l'any passat, una mitjana de 7 (en l'escala de 0 a 10).

En l'avaluació de la docència s'han introduït canvis i millores molt importants. El sistema AVALDO, d'avaluació de la docència per part dels alumnes a través del Campus Global, proporciona al professorat i als responsables acadèmics una quantitat d'informació molt útil per a la millora docent. A més a més, ha comportat una millora evident de tota l'organització d'aquesta avaluació i un increment de la implicació dels alumnes.

El Programa per la Qualitat Educativa té un paper clau en el disseny institucional per assegurar la innovació i la millora docent. La “menció de docència” atorgada al PQE és un motiu de satisfacció i un senyal inequívoc que les coses s’estan fent en la direcció correcta. Aquest últim any, a més s’ha incrementat el personal tècnic del PQE i s’han racionalitzat i millorat els ajuts d’aquest destinats a la innovació docent.

Doctorat i postgrau

En aquests últims anys ha quedat acreditada la importància creixent del doctorat en el model UPF, amb un salt espectacular en el nombre d’estudiants de doctorat, en l’acreditació de qualitat dels nostres programes i en el nombre de tesis llegides.

En els tres últims cursos l’increment del volum d’estudiants de doctorat i de màster ha estat del 60%, fins a convertir-se en el més alt d’un sistema que, globalment, només ha crescut un 5,8% en aquest període, la qual cosa ha situat la UPF com la universitat catalana amb una ràtio més alta entre estudiants de postgrau i de grau (0,22 davant una mitjana del sistema del 0,14). Són unes dades sens dubte molt estimulants que dibuixen amb nitidesa un model diferencial d’universitat i que té una importància cabdal en aquest moment de transició a l’Espai Europeu d’Ensenyament Superior i d’establiment d’un mapa d’estudis de postgrau oficial per part del DURSI.

Institucionalment, una única comissió de doctorat i postgrau estatutària ha establert i liderat un sistema de regles del joc inequívokes i senzilles per a la direcció acadèmica i la gestió de tots els programes de doctorat i postgrau. Hem procurat una ordenació d’aquest àmbit basada en criteris rigorosos que ha donat els seus fruits, fins al punt que, com ja he dit abans, dels 12 programes de doctorat que teníem el curs passat, 8 han obtingut la menció de qualitat de l’ANECA i 3 la d’internacionalització de la Generalitat (programa IGSOC).

El creixement del doctorat en els últims anys ens ha situat al voltant dels 1.000 estudiants de doctorat, i, l’últim any, el nombre de tesis llegides ha arribat a les 54, el que representa un increment molt fort respecte anys anteriors (que es movien al voltant de 35), és, sens dubte, un dels creixements més alts del nostre entorn. Vull remarcar-ho per la importància que es dona a les tesis en el nou model de finançament.

A nivell de postgrau, cal destacar les millores organitzatives per alliberar departaments, centres i instituts de les càrregues de gestió dels més de dos-cents títols propis de postgrau que s’ofereixen actualment. Sense oblidar l’importat paper de l’ESCI en el seu sector, l’IDEC ha assumit la totalitat d’aquestes tasques (deixant de banda els programes vinculats estretament al doctorat). La presència dels departaments i del govern de la UPF en els òrgans de l’IDEC n’ha assegurat considerablement la transparència institucional.

Amb la creació de la fundació Barcelona Media UPF, i amb els progressos derivats de la conciliació dels dos MBA cap a una escola de negocis, es posa de manifest la necessitat en un futur d'un grau d'especialització més alt en la gestió de la programació en el camp dels títols propis, partint, però, d'una actual base coherent, que assegura un desplegament ordenat i racional dels canvis necessaris.

Internacionalització

Des de la seva creació, la UPF ha fet una forta aposta per la internacionalització. Després de 14 anys, la nostra universitat s'ha consolidat com una universitat de referència en el panorama internacional de l'ensenyament superior.

Els nostres indicadors d'internacionalització (20% de titulats amb experiència internacional, 42% d'estudiants estrangers en el doctorat i un 14% de professorat internacional) ens situen en una immillorable posició de cara a la nova etapa que hem d'afrontar les universitats europees.

En aquest període, s'han incrementat en un 27% les beques en l'oferta de places d'intercanvi, que s'han obert a noves àrees geogràfiques com els Estats Units, el Canadà, Austràlia i Àsia. En aquests moments la UPF té 230 convenis de mobilitat amb universitats d'arreu del món. També s'han millorat els serveis d'atenció als estudiants internacionals i als estudiants propis en intercanvi, a través de la creació de l'Oficina de Mobilitat i Acollida (OMA). A nivell organitzatiu, la UPF ha desenvolupat un programa propi, l'ATLAS, de gestió de la mobilitat internacional, pioner a nivell de l'Estat, que permet realitzar tots els processos en línia i que ha comportat una gran millora de les eines de comunicació i de gestió de la mobilitat de què fins ara disposàvem.

Dada important: aquest curs hauran estudiat a la UPF més de 1.500 estudiants internacionals, en qualsevol dels programes (intercanvis, International Campus o doctorat).

La major transparència del Sistema Universitari Europeu amb la reforma de Bolonya, un món més global i la progressiva disminució de recursos públics destinats a l'ensenyament superior, ens fan pensar que en els propers deu anys el mapa de l'ensenyament superior a Europa canviarà radicalment. Entrarem en uns anys de forta competència entre les universitats per atraure els millors estudiants, i haurèm de ser capaços de generar recursos addicionals que assegurin la nostra supervivència i que, alhora, no condicionin el nostre projecte.

És per això que la UPF ha dissenyat una estratègia de futur que faci possible situar-nos en primera línia amb el Campus Internacional de la UPF, que actua com una plataforma única d'informació, promoció i serveis dirigida a les universitats estrangeres i als seus estudiants: estudiants d'intercanvi, estudiants regulars de grau i postgrau i estudiants del Programa de Study Abroad. Des de la primavera del 2002 en què s'inicien les primeres accions, fins a l'actualitat, el camí ha estat

molt profitós. D'alguna manera l'any 2004 marca el punt d'inflexió del Programa d'Estudis Hispànics, que es consolida plenament, amb una oferta de 39 assignatures i un total de 456 estudiants participants. Les perspectives de creixement per a l'any 2005, amb una oferta de 100 assignatures i una matrícula potencial de més de 800 estudiants, en garanteixen la continuïtat i fan necessari articular mecanismes per reforçar les estructures acadèmica i de gestió del projecte.

En el darrer any universitats internacionals de primera línia han començat a establir convenis amb la UPF-Campus Internacional. Entre aquestes es troben la Universitat de Harvard, la Universitat Duke, la Universitat de Pennsilvània, la Universitat de Chicago, etc.

Des del punt de vista dels nostres estudiants, aquests convenis fan possible que puguin gaudir d'un semestre o un any acadèmic a universitats nord-americanes de primera línia sense haver de pagar matrícula. Aquest és un fet diferencial únic respecte a altres universitats del nostre entorn.

També vull fer menció del conveni establert entre l'Escola de Salut Pública —Campus Europeu— de la Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health i la UPF, patrocinat per l'Agència de Salut Pública de Barcelona, que el novembre passat va atraure a la UPF 140 estudiants d'arreu del món.

Espai Europeu d'Ensenyament Superior

He volgut tancar aquest apartat abordant les qüestions relatives a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, que són sense cap mena de dubte el principal repte que tenim plantejat com a universitat, i que transformarà la realitat descrita fins ara de la docència de grau, la docència de postgrau, la internacionalització de la Universitat, etc.

En aquests moments la Universitat Pompeu Fabra té en marxa una llarga relació de mesures en l'àmbit de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, entre les quals destaquen les següents:

- Posada en marxa del Programa Horitzó Bolonya, que estudia i investiga els aspectes més directament relacionats amb els processos d'ensenyament i aprenentatge que proposa l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.
- Creació de l'Observatori Bolonya: espai informatiu que recull l'actualitat estatal i europea. Actua en un doble àmbit: butlletí electrònic quinzenal (que informa d'activitats, novetats) i la web de l'EEES (que fa un seguiment del procés de la convergència posant èmfasi en el nou paradigma docent, l'estructura de les titulacions, així com en cadascun dels punts programàtics de la Declaració de Bolonya).

- Realització de l'estudi "Els estudiants i els processos d'ensenyament i aprenentatge a la Universitat amb vista al crèdit ECTS". Aquest treball incorpora tots els estudis de la UPF i el seu objectiu és analitzar les metodologies docents a partir de l'experiència d'aprenentatge dels alumnes per permetre proposar, amb solidesa, nous camins d'acció en el marc del crèdit ECTS i el nou paradigma docent a què ens porta l'EEES. L'estudi ha abastat l'experiència d'aprenentatge teòric i pràctic dels estudiants, ús de les noves tecnologies, el treball personal de l'estudiant i la vida universitària en general.
- Elaboració del "Manual d'orientacions per a la docència universitària". Es tracta d'un seguit d'orientacions i de consells, basats en l'experiència de professors experts i de reconegut prestigi dels nostres departaments i també d'altres universitats, presidits pel principi bàsic de la docència en el nou entorn educatiu europeu: fer prevaler allò que l'estudiant ha d'aprendre per damunt d'allò que el professor vol o acostuma a ensenyar.
- S'han realitzat també experiències pilot en estudis com Biologia, Turisme (centre adscrit) i Lingüística. En els dos primers casos, es tracta d'experiències integrades a la prova pilot del DURSI del curs 2004-2005.
- S'ha posat en marxa la nova modalitat *Experimentació Bolonya* en el Pla de Mesures de Suport a la Innovació i a la Qualitat Docents. Aquesta experimentació ha permès que més de vint assignatures de tots els estudis de la UPF desenvolupin el disseny, la implantació i l'avaluació segons els criteris de convergència europea.

Aquestes iniciatives ens permeten avançar pel camí que ja s'ha obert formalment amb la publicació dels reials decrets reguladors del grau i el postgrau. A nivell administratiu, a més, s'han fet totes les adaptacions necessàries per a la gestió, certament complexa, del suplement europeu al títol.

Ben segur que el curs 2006-2007 oferirà ja un nou ventall d'estudis de postgrau respecte dels quals la programació del DURSI i el rigor i el paper estratègic que li donin les universitats seran un factor clau. Tot i que els decrets han arribat en l'últim moment, ens permeten deixar ben embastat, acadèmicament i políticament, el procés dels nous màsters oficials, en el qual ni els promotors dels departaments, instituts i centres ni els vicerectors implicats han estalviat esforços durant els darrers mesos. Es tracta, i ho sabem, d'un element vital per consolidar el futur de la UPF, que ha d'aspirar a tenir un terç dels estudiants i de les activitats en l'àmbit del postgrau. El camí a seguir i el mapa estan ara ben establerts.

RECERCA

La UPF té la recerca de qualitat com un dels seus eixos estratègics. A l'igual que succeeix en l'àmbit de la docència, la UPF ha interioritzat que la rendibilitat social i la productivitat i qualitat científiques estan associades amb la focalització de l'activitat de recerca en determinades àrees del coneixement, per tal d'aconseguir-ne la massa crítica necessària i respondre a demandes socials específiques. Les àrees de coneixement en què hem centrat les nostres prioritats són les ciències de la salut i de la vida, les tecnologies i els continguts de la comunicació, i les ciències socials i les humanitats, les tres columnes que conformen el fonament de la UPF.

Durant els darrers anys, la recerca de la nostra universitat ha experimentat un creixement espectacular, tant en el nombre de projectes obtinguts en convocatòries competitives (amb un important èxit en els projectes finançats per la UE), convenis amb empreses i recursos econòmics mobilitzats, com en els resultats obtinguts, dels quals donen fe l'important nombre de publicacions en revistes científiques indexades.

Òbviament, aquest creixement espectacular és sobretot un mèrit del personal docent i investigador de la Universitat, i no pas del Consell de Direcció. Tanmateix, cal reconèixer que aquest ha contribuït, incorporant al seu discurs i a les seves decisions la prioritat per la recerca i per la seva qualitat. Exemples clars d'aquesta prioritat els trobem en la política de professorat, en la política d'impuls de grans infraestructures de recerca com el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB) i el Parc Barcelona Media de Ca l'Aranyó, i en la creació d'uns serveis de biblioteca electrònica comparables als millors del món.

Cal fer notar, tanmateix, que aquestes polítiques i el creixement espectacular de l'activitat investigadora han comportat uns esforços econòmics d'inversió, manteniment i gestió difícilment compatibles amb l'austeritat econòmica que el DURSI (actual i anterior) ens ha imposat. Cal dir que aquesta austeritat en el finançament de la universitat resulta especialment colpidora pel fet que va associada a una manca de reconeixement de l'activitat investigadora. L'aparent contradicció entre creixement de l'activitat i congelació del finançament l'hem intentat abordar amb millores en la gestió i un creixent esforç per part del PAS, que cal reconèixer i agrair. Tanmateix, fins i tot amb aquestes millores i esforços, detectem problemes de gestió de la recerca que caldrà resoldre amb més recursos econòmics i més reformes organitzatives.

Defugint de l'exhaustivitat, podem esmentar alguns exemples de resultats obtinguts en l'àmbit de la gestió de la recerca a la UPF:

- S'ha aprovat i implantat la normativa de grups i unitats de recerca que, amb ple respecte a les realitats preexistents, ha permès dibuixar un mapa més complet de l'autoorganització del PDI en el si de la Universitat.

- S'ha incrementat l'import econòmic del Pla de Mesures de Suport a la Recerca i al mateix temps s'ha simplificat la seva estructura i gestió.
- S'ha concebut el projecte del Parc Barcelona Media de Ca l'Aranyó i s'ha començat la construcció de les instal·lacions.
- S'ha aconseguit que el CIDEM financi un potent instrument de transferència de tecnologia que s'ubicarà a Ca l'Aranyó i que rebrà el nom de Centre d'Innovació Barcelona Media.
- S'ha creat i es reuneix periòdicament una comissió institucional per al seguiment del projecte de Ca l'Aranyó.
- S'ha clarificat i consolidat l'entramat institucional del PRBB. La Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la UPF en seran els propietaris.
- S'està finalitzant la construcció de l'edifici del PRBB i s'està procedint a l'organització del seu funcionament.
- S'ha vinculat el Centre de Regulació Genòmica a la UPF com institut universitari adscrit.
- S'ha creat una potent biblioteca electrònica amb més de 7.000 revistes científiques i un sistema d'accés extraordinàriament fàcil.
- S'ha posat en marxa un sistema d'informes periòdics de recerca adreçats als caps de departament i institut.

PROFESSORAT

L'any 1999 es va elaborar la primera planta de professorat de la UPF. La situació de partida va ser el nombre de places, 164, ocupades per funcionaris de carrera en finalitzar l'any 1998. El criteri adoptat fou que el professorat permanent havia de poder impartir un percentatge de la docència teòrica que anés entre el 60% i el 80% de l'assignada al departament, en funció del pes de la docència pràctica. Una vegada aprovades les plantes de cada departament, la nova planta preveia la creació de 97 noves places de professorat permanent en un termini de quatre anys.

L'entrada en vigor de la LOU va impedir l'execució d'aquestes previsions a partir de l'any 2001 pel fet de canviar el sistema d'accés a les places de professorat funcionari. Al mes de desembre del 2001 es va publicar la darrera convocatòria de places regida per l'antiga LRU.

Una vegada resoltes totes les places d'aquesta darrera convocatòria, a mitjans del 2003, el nombre de professors permanents a la UPF era de 245, dels quals 29 corresponien als departaments de Tecnologia i Ciències Experimentals no previstos en la planta de 1999.

L'inici del nou sistema d'habilitació per a les categories funcionaries va representar una aturada temporal en l'accés, ja que la primera convocatòria de places a habilitació es va fer el novembre del 2002 i el nomenament de les

comissions es va retardar fins al maig del 2003. Malgrat això la UPF ha convocat 7 places a habilitació (3 de catedràtic i 4 de titular).

A més d'implantar el nou sistema d'habilitacions per a l'accés a places de professorat funcionari, la LOU i la LUC han previst noves figures de contractació laboral així com la desaparició de categories de contractació administrativa (associats a temps complet) i la limitació de la categoria de titular d'escola universitària a determinades àrees de coneixement de les quals no n'hi ha cap a la UPF. Amb l'objectiu de possibilitar la permanència del professorat afectat els nous Estatuts de la UPF van preveure dues disposicions transitòries que donessin una sortida a aquest professorat.

Per tal de facilitar les transformacions de places calia l'elaboració d'una nova planta de professorat. El Consell de Govern va aprovar, al mes de gener del 2004, els criteris per a l'elaboració d'aquesta nova planta: que el professorat permanent pugui arribar a impartir fins un 95% de la docència teòrica i que el tercer cicle es tingui en compte en la determinació de la planta.

En aplicació d'aquests criteris, al mes de febrer del 2004 la Comissió de Professorat va aprovar una nova planta de cada departament en la qual es preveu la creació de fins a 76 places. Aquest curs, el nombre de places convocades ha estat de 59, entre permanents i temporals, i així s'ha pogut garantir el compliment de l'acord del Consell de Govern pel que fa a l'extinció dels contractes d'associat a temps complet. A més, durant els últims quatre anys el nombre de professors permanents s'ha incrementat en 53 places, 31 de les quals com a funcionaris i 22 com a laborals.

El setembre del 2004 es van unificar tots els contractes d'associat a temps parcial, passant a contracte laboral els 277 contractes administratius anteriors a l'entrada en vigor de la LOU.

Però el que ha caracteritzat més aquest període ha estat la necessitat de consens en la implantació de les noves categories. En aquest sentit cal destacar tres eixos d'actuació que han permès una unitat de criteris a tota la Universitat:

- Fer reunions amb els directors de departament prèvies a les sessions de la Comissió de Professorat per establir criteris, unificar mesures i transmetre la informació dels canvis legislatius.
- Mantenir informada a la Junta de Personal Docent i Investigador.
- Mantenir estable la Comissió de Professorat en aquest període de canvis en les categories de professorat i en els sistemes d'accés.

També durant aquest període s'han establert criteris per anar resolent la diferent casuística que ha anat sorgint amb relació a figures que desapareixien amb l'entrada en vigor de la LOU.

Un aspecte que ha estat aturat aquests quatre anys és el Pla de Promoció. En aquests moments, el DURSI està preparant un nou pla de promocions adaptat a la realitat actual.

PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

En el meu darrer informe vaig manifestar-vos que en relació al personal d'administració i serveis s'havia establert una nova dinàmica en les negociacions amb la representació social dels empleats públics, i que estava convençuda que aquesta nova dinàmica acabaria amb un bon acord per a tothom, malgrat la situació econòmica de la Universitat.

Avui us he de dir que aquest convenciment ha obtingut els resultats esperats. En data 18 de juny del 2004 es va signar un acord general sobre condicions de treball per al personal funcionari d'administració i serveis. Aquest acord estarà vigent fins a 31 de desembre del 2007 i entre d'altres qüestions resol demandes històriques del personal funcionari com és l'equiparació de la seva jornada anual de treball amb la del personal laboral. Aquesta petició es va concretar amb l'aprovació d'un nou acord del Consell de Govern, d'11 de novembre del 2004, de regulació de les jornades i horaris del PAS.

L'acord aposta decididament tant per la consolidació de llocs de treballs estables com pel foment de la promoció interna. El 90% dels llocs de treball, com a mínim, estaran ocupats per personal permanent i, també com a mínim, el 40% dels llocs que s'ofereixin en els processos selectius es cobriran pel sistema de promoció interna. En aquesta línia s'han aprovat fins avui 2 ofertes públiques d'ocupació que permeten establir 17 llocs mitjançant l'accés lliure i 16 per la via de la promoció interna.

En matèria retributiva, s'ha incrementat el nivell mínim de tots els llocs de l'escala d'auxiliars de serveis i de les escales auxiliar administrativa i administrativa. Aquesta mesura ha afectat un total de 177 llocs de treball. Aquests increments, juntament amb la creació de 12 nous llocs i la reclassificació pactada de 28 llocs, ha fet que més del 55% de la plantilla hagi vist incrementades les seves retribucions.

Pel que fa al personal laboral, en data 10 de novembre del 2004 es van subscriure sengles acords de desenvolupament de les condicions de treball i de desenvolupament de plantilles, respectivament. Aquests acords estaran vigents fins al 31 de desembre del 2007 i han permès homologar les condicions de treball del personal de la nostra universitat amb les del personal de la resta d'universitats de Catalunya.

També vull destacar que aquest acord, com en el cas del personal funcionari, aposta decididament per la consolidació de llocs de treballs estables i amb una consegüent reducció de la precarietat laboral. Hem acordat que com a mínim el 90% dels llocs estiguin ocupats per personal permanent. En aquest marc es troben en procés d'estabilització 9 llocs nous de treball ocupats per personal temporal.

Una de les meves inquietuds en prendre possessió com a rectora era incrementar els coneixements de llengua anglesa de la comunitat universitària. Avui us puc dir que estic molt satisfeta. S'ha posat en marxa un pla de formació en aquesta llengua amb la finalitat que els seus participants assoleixin un nivell equivalent al First Certificate. Les dades són prou significatives: 118 persones s'han acollit a la iniciativa, amb un percentatge d'assistència a classe que supera el 90%.

També vull assenyalar les actuacions que s'han fet per incrementar la transparència en la gestió de les persones, entre les quals destaquen les següents:

- Creació a l'Oficina del PAS d'un apartat específic sobre retiment de comptes. En aquest apartat es passen comptes i es fan públics els compromisos assolits en els acords de condicions de treball del personal laboral i funcionari.
- Oferta a tot el personal de les places vacants de caràcter temporal, per tal d'incrementar la igualtat d'oportunitats, tot publicant l'anunci en l'apartat corresponent de l'Oficina del PAS. Aquesta mesura també és històrica i ha provocat un increment notable de la mobilitat del PAS.
- Complint la normativa legal, darrerament, la UPF ha incorporat tres persones que tenen la condició de discapacitats.
- En aquest període la UPF s'ha integrat en la Mesa General de negociació de les condicions de treball dels empleats públics de les universitats.

Finalment, dir-vos que enguany el pressupost destinat a les retribucions del PAS s'ha incrementat en un 5% respecte al 2004, un fet objectiu que demostra el nostre compromís amb les persones.

Aprofito aquesta ocasió per fer públic el meu reconeixement a l'excel·lent professionalitat del conjunt de membres del PAS, que amb el seu esforç estan fent possible un increment de la qualitat de la gestió de la nostra universitat.

ESTUDIANTS

En aquests quatre anys de mandat he volgut posar l'èmfasi en activar la participació dels estudiants en tots els àmbits de la vida universitària. Per a mi era molt clar en el moment d'accedir al Rectorat, i ho continua sent ara, que no hi pot haver participació activa dels estudiants sense col·laboració, confiança mútua i transparència en les relacions.

També era important contribuir a aquest augment de la participació fomentant l'autonomia i responsabilitat dels mateixos estudiants, i fer-ho defugint de paternalismes injustificats.

Després del temps transcorregut, la meva percepció és que, amb l'ajut i l'esforç de tots, la participació dels estudiants ha estat més efectiva i hem donat passos importants perquè percebin com a pròpia aquesta institució.

Només vull recordar que fa quatre anys teníem dificultats per tenir estudiants representants claustrals, l'activitat del consell d'estudiants era pràcticament nul·la i la major part de les comissions i òrgans de la Universitat tenien serioses dificultats per aconseguir les quotes respectives d'estudiants.

Ara la situació ha millorat: hi ha representants estudiantils al claustre (i, per cert, molt actius), s'ha produït la refundació del consell d'estudiants i la participació en les diverses comissions ha augmentat considerablement. A més, vam crear la figura dels estudiants adjunts al consell de direcció, els quals han tingut, a parer meu, un paper destacat en la reactivació de la participació estudiantil a la Universitat.

Això ha pogut ser així, perquè, entre altres coses, hem tingut una visió integradora del col·lectiu d'estudiants i hem respectat la idiosincràsia i forma de fer de cada grup. Ens hem preocupat més de cercar allò que els uneix que de subratllar allò que els pugui separar. Només hem exigit a canvi, bona disposició i compromís cívic en les seves actuacions. Puc dir que els estudiants han respost al repte de manera òptima.

Agraïxo especialment la col·laboració de l'Associació d'Antics Alumnes i desitjo que tirin endavant els seus projectes, que són clau per a la millora de la UPF.

Està clar que encara queden moltes coses per fer, però crec que podem dir, amb tota la modèstia que es vulgui, que caminem pel camí adequat.

Conèixer les inquietuds i valoracions dels nostres estudiants i graduats és una preocupació constant i una font inesgotable d'informació per a la millora. L'any 2004 vam tenir els resultats de l'Enquesta de Valoració del Sistema i l'Organització de l'Ensenyament, una enquesta feta a una mostra de 2.500 estudiants de la UPF, que posa de relleu una gran satisfacció i confiança dels nostres estudiants amb la UPF. Una dada que jo considero especialment significativa és que l'any 2004, en ser preguntats els estudiants sobre si recomanarien la UPF, més del 70% responien "segur que sí", mentre l'any 2000 aquesta xifra no arribava al 35%, menys de la meitat.

Pel que fa als graduats la valoració que efectuen de la formació rebuda ha estat sempre molt alta, però encara ha anat creixent en els últims anys, fins a arribar,

aquest 2004, al 7,24 (en una escala d'1 a 9), la més alta de totes les enquestes d'opinió que s'han fet des del 1996 ençà. Això és sens dubte un indicador que la formació que els proporciona la UPF els obre les portes d'un futur laboral i professional satisfactori.

ECONOMIA

L'activitat econòmica de la Universitat s'orienta, lògicament, al manteniment i l'increment de l'activitat docent i investigadora, així com a la millora del seu nivell de qualitat.

Per aquest motiu, el pressupost del 2005, l'instrument essencial de planejament i de gestió econòmica, es va marcar la consecució de quatre fites bàsiques:

- En primer lloc, aquest pressupost garanteix econòmicament els objectius estratègics de la institució. Un d'aquests objectius és l'augment de l'oferta, amb l'inici de nous estudis i l'ampliació de places; un segon objectiu és l'adaptació a l'espai europeu d'ensenyament superior, amb la consolidació del Programa de Qualitat Educativa i l'adopció de mesures diverses d'adequació; i un tercer objectiu estratègic garantit és que el pressupost assegura la consolidació d'una universitat intensiva en recerca, amb passos substancials al Parc de Recerca Biomèdica i al Parc Barcelona Media.
- En segon lloc, el pressupost preveu actuacions importants de millora de les persones. L'homogeneïtzació progressiva dels nivells mínims amb la resta d'universitats; el foment de la promoció interna del grup B per aconseguir perfils dedicats a tasques de planificació, disseny, control i avaluació; la millora, com ja he esmentat, de la competència tècnica en llengua anglesa mitjançant l'execució d'un pla de formació específic o els canvis en els perfils professionals del Servei d'Informàtica són exemples d'actuacions convenientment incorporades al pressupost.
- La incorporació de millores organitzatives i de funcionament és el tercer dels aspectes que el pressupost preveu, des del punt de vista econòmic. L'orientació als usuaris i als resultats, com en el cas d'Informàtica, la utilització de nous i millors aplicatius o la confecció del Pla de Comunicacions serien algunes de les millores de què parlem.
- Finalment, el pressupost s'ha fixat de forma que sigui econòmicament sostenible. Per això caldrà un model de finançament adequat i perseverar en l'obtenció de nous i majors ingressos, així com en l'esforç per adaptar en cada moment les despeses a les nostres possibilitats reals.

Al marge de tot el que acabo d'esmentar, vull deixar constància del bon resultat de les mesures que vam prendre per tal de donar compliment al nostre compromís de transparència econòmica, a partir de l'estructuració, la presentació i la difusió del pressupost de la Universitat des d'una nova perspectiva.

La comunitat universitària disposa, en primer lloc, de més informació, perquè té a l'abast el pressupost per concepte i subconcepte, el pressupost per programes i el pressupost descentralitzat. En segon terme, les persones que formen part de la nostra institució estan en condicions d'obtenir una informació econòmica més entenedora, perquè es presenta de manera integrada i organitzada. Finalment, en el capítol de l'accessibilitat, els guanys són evidents, donat que el pressupost, en la seva totalitat, es pot consultar al Campus Global des de la seva aprovació. Tot i que pensem en introduir encara diferents millores, estic convençuda que el repte essencial de la transparència econòmica l'hem superat adequadament.

No vull tancar aquest apartat sense fer, com he apuntat, una referència breu però explícita al nou model de finançament definit pel DURSI per al 2005, que no aporta canvis substancials respecte al de l'anterior Govern. A banda d'altres qüestions del tot discutibles, la revisió del model no sembla que s'orienti a la qualitat, sinó més aviat a mantenir un sistema universitari francament fràgil.

La revisió del model no ha introduït tampoc indicadors essencials de qualitat com són els resultats obtinguts en docència (per exemple el nombre de titulats en el temps previst o el nivell d'inserció laboral). D'altra banda, el model distribueix els recursos de recerca en funció dels sexennis i de les tesis llegendes. No dona cap mena de valor, per tant, a indicadors clau com els ingressos obtinguts per recerca, el nombre de projectes, les publicacions indexades o bé el nombre de professors implicats en projectes d'investigació.

Està clar que aquests plantejaments no afavoreixen en absolut l'aposta per la qualitat de la UPF, un dels seus signes d'identitat, ni, el que és molt pitjor, el de cap universitat catalana. Malgrat tot, la posició de la nostra institució és ben clara: cal contribuir a canviar el model i les actituds que propicia, no el principi de qualitat que inspira tota l'activitat de la UPF.

IMPLANTACIÓ TERRITORIAL

L'articulació de l'activitat de la UPF en tres grans àmbits ha esdevingut el motor per establir, també de forma física en el territori, tres àrees centrals diferenciades. A banda, és clar, d'altres nuclis universitaris propis on es completa la vida de la nostra institució (ESCI, escoles adscrites, IDEC).

Les ciències socials i les humanitats es concentren al campus de la Ciutadella, les ciències de la salut se situen al campus del Mar i, d'aquí a dos cursos, Ca

l'Aranyó prendrà el relleu de Rambla i França. Del darrer claustre ençà, en tots aquests punts s'hi han produït avenços significatius. No només avenços visibles en el capítol arquitectònic, sinó també, i en alguns casos sobretot, avenços molt importants en el terreny de la docència, la recerca i la innovació i transferència de tecnologia.

A la Ciutadella, el setembre passat va entrar en funcionament la major part de l'ala de Roger de Llúria que dona al carrer Isabel de Villena. Per altra banda, s'ha enllestit també l'estructura de l'edifici de Wellington 1, destinat a acollir el Centre de Recerca en Economia Internacional i altres grups de recerca. És evident que l'increment de la recerca i l'augment previst de l'oferta formativa, especialment en el postgrau, obligarà a un esforç intens per assegurar l'espai necessari en relació a l'activitat que es realitza a la Ciutadella.

Pel que fa al campus del Mar, la construcció i l'adequació de l'edifici del Parc de Recerca Biomèdica arriba a la seva recta final. En els propers mesos es produirà el trasllat del departament al nou espai. El Centre de Regulació Genòmica i l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica, ambdós adscrits a la UPF, així com el Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona, dirigit per Juan Carlos Izpisúa, ocuparan la resta de l'edifici, que, com he dit anteriorment, ha esdevingut recentment de titularitat pública al cent per cent, ostentada pel Consorci del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, format per la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la Universitat Pompeu Fabra.

Amb l'acabament de l'edifici del PRBB s'afronta amb garanties l'encaix de l'activitat de recerca generada per la nostra institució en el terreny biomèdic. Ara bé: està clar que l'indispensable augment de l'oferta acadèmica de grau en ciències de la salut, així com les expectatives en relació als nous màsters públics, demanen una ampliació de l'espai actual destinat a la formació en aquest camp. Probablement la utilització de la totalitat de l'edifici de Doctor Aiguader, amb les adequacions que calgui, fóra una bona opció. El procés d'adscripció de l'Escola d'Infermeria del Mar i la nova unitat docent de Medicina del Treball (especialització del MIR recentment aprovada) són un indicatiu de la diversificació de titulacions i de les futures necessitats docents.

Pel que fa a Ca l'Aranyó, ens trobem davant d'un projecte extraordinàriament potent i polièdric. La iniciativa preveu, de fet, tres nivells molt clars. En primer lloc, quan parlem del campus de Ca l'Aranyó parlem d'Universitat. És evident que el projecte implica l'existència de més i millors espais i equipaments per als estudis, departaments i instituts que es traslladaran al nou nucli de ciències i tècniques de la comunicació i que haurà d'assegurar la vinculació necessària amb humanitats, dret, economia o ciències polítiques. Aquest nou marc ha de propiciar nous professionals i un horitzó més ampli i fructífer en molts projectes de recerca. D'altra banda, la gestió conjunta de la biblioteca, les aules informàtiques i els espais audiovisuals específics representa un pas important en el terreny de la gestió. La iniciativa, per tant, és molt més que un simple trasllat.

Deia que Ca l'Aranyó és per a nosaltres, primer de tot i abans de tot, Universitat. Però Ca l'Aranyó és més que això. És també, en segon lloc, un projecte que suma a la iniciativa universitària la col·laboració de la indústria audiovisual i de l'administració i que té la seva traducció en el Parc Barcelona Media, una experiència singular compartida, on cada institució es responsabilitza de la part de l'activitat que li és pròpia. En aquest marc, la creació del Centre d'Innovació Barcelona Media, amb el suport del CIDEM, representa un pas molt important en l'apartat de la transferència de coneixement i una ampliació i millora de les possibilitats de la UPF en aquest terreny. Finalment, Ca l'Aranyó comporta una oportunitat complementària: la vinculació amb el Campus de Llevant i la possibilitat d'aglutinar noves iniciatives, entre d'altres, en el camp de la biomedicina.

Hi ha encara una última qüestió sobre la implantació territorial que vull remarcar. És l'ús futur de l'edifici Rambla. La Universitat Pompeu Fabra hi mantindrà i, en algun cas, hi potenciarà la seva activitat coincidint amb el trasllat dels estudis i departaments que actualment allotja aquest immoble al Campus de la Comunicació. L'espai de Rambla contindrà un conjunt d'iniciatives que tenen com a element comú la projecció internacional de la UPF. També s'hi ubicarà una biblioteca pública especialitzada en joventut i el Centre per la Pau de la Creu Roja, a més del secretariat permanent de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja del Mediterrani.

Pel que fa a l'edifici França, la Universitat treballa per donar-li el millor ús a partir del plantejament general que acabo d'exposar.

DISSENY INSTITUCIONAL I ORGANITZACIÓ

En aquest últim any vull destacar la creació de la Fundació Barcelona Media-Universitat Pompeu Fabra, necessària per tenir un centre tecnològic com és el Centre d'Innovació Barcelona Media i rebre importants ajuts.

S'han impulsat decididament noves estructures d'investigació, desenvolupament i innovació com són les Càtedres d'Empresa, com a forma d'establir acords durables de col·laboració entre la Universitat i les empreses o institucions, com són la Càtedra Telefónica de Producció Multimèdia i la Càtedra Mutual Cyclops en Medicina del Treball.

En aquest període, i també com a manera d'establir col·laboracions estables amb empreses i institucions, s'ha impulsat la creació de l'Observatori Novartis de Responsabilitat Social Corporativa i de l'Observatori de Salut Laboral.

També s'ha creat el Servei de Carreres Professionals com un instrument de la Universitat per integrar el conjunt de serveis i activitats en l'àmbit de la inserció laboral dels nostres graduats, tot assegurant una millor gestió de les pràctiques professionals i la connexió amb empreses i institucions.

A nivell organitzatiu voldria destacar l'esforç de la Universitat per dotar-se d'instruments avançats de planificació, que servissin en tot moment per organitzar i fer transparents i accessibles els nostres objectius a tota la comunitat i a la societat en general. En aquest sentit, al llarg del meu mandat el consell de direcció s'ha dotat de dos plans d'actuació, s'ha signat per primera vegada el Contracte Programa amb la Generalitat (en el qual, per cert, hem obtingut uns nivells de compliment del 102%) i des de gerència s'ha impulsat el Pla de Mesures Organitzatives i el Pla d'Objectius de Gestió. Tots ells crec que ens han permès dotar la Universitat d'un model de gestió modern, eficaç i transparent.

Al llarg d'aquests anys hem millorat notablement la informació a disposició dels responsables de la comunitat universitària i de la societat. La publicació "La UPF en xifres" és una de les més avançades i completes en el seu àmbit, i la qualitat, quantitat i actualització de la informació que recull la nostra web és també, al meu entendre, un exemple d'eficàcia i de transparència. Ha estat molt significatiu també l'impuls que s'ha pogut donar al sistema d'informació sobre la recerca.

El nou Pla de Comunicació crec que ha estat cabdal per intensificar aquesta, tant dins de la nostra comunitat, com cap enfora, aprofundint el contacte amb altres institucions públiques, com conselleries, ajuntaments, Cambra de Comerç, col·legis professionals, mitjans de comunicació...

En aquest període, també s'han pres importants i renovadores decisions a nivell organitzatiu, com la creació de l'Àrea de Recursos de la Informació, que aglutina i apropa la Biblioteca i el Servei d'Informàtica, i ofereix una perspectiva del tot innovadora en la prestació de serveis, atenció a l'usuari i projecció institucional.

Com saben, aquest es l'últim informe que com a rectora presento al Claustre de la UPF, ja que en el proper mes de maig, amb les eleccions per a un nou rector, conclou el meu mandat. Si el dia 11 de juny de l'any 2001 vaig sol·licitar la confiança del Claustre per liderar el projecte de la nostra universitat i aquesta confiança em va ser tan generosament atorgada, crec el meu deure exposar —ni que sigui de manera sumària, enllaçant amb l'exposició d'objectius concrets que he fet a l'inici—, quins eren en profunditat els compromisos assumits per la meua candidatura i quins han estat, des de la meua visió personal i forçosament subjectiva, els resultats assolits en concloure el mandat rebut.

Fa quatre anys vaig proposar un projecte renovador pel que feia a l'estil de dirigir-lo i d'autèntica integració de la UPF en la seva rica pluralitat. Pretenia consolidar així el projecte fundacional, basant-lo en una democràcia interna presidida per uns valors ètics i humans que no m'he cansat mai d'invocar, i en un concepte de

qualitat i d'excel·lència universitària ni abstracte ni narcisista, sinó pràctic i rellevant socialment: un projecte d'universitat pública, democràtica, catalana i de qualitat; adjectius no retòrics ni publicitaris, sinó pilars fermes d'una realitat exigent i vivificadora.

Al servei del projecte, vaig apostar per un model d'universitat flexible i no rígid; autocrític i no dogmàtic; integrador i no excloent. Començant pels òrgans de govern, vaig proposar un tipus de direcció que no fos aïllada, oligàrquica i autoritària, ans basada en el diàleg, el consens i el respecte mutu, oposada a l'apatia, el desinterès, la baixa autoestima i el conformisme resignat d'una comunitat quan aquesta no se sent part activa i compromesa en una tasca comuna. Aquest model volia respondre, a més, a una ecologia interna, a un equilibri just i sostenible entre les seves parts constitutives mitjançant un tractament adequat dels problemes singulars i una política de redistribució de recursos equitativa sense privilegis de cap mena o en benefici exclusiu d'una minoria per excel·lent que fos.

Fins a on hem aconseguit arribar dins el nostre projecte després de quatre anys? Penso que tot projecte, per ambiciós i ben intencionat que sigui, depèn, a l'hora de mesurar i avaluar els seus resultats, del context social que l'envolta i del moment temporal en què s'intenta realitzar. No es tracta d'amagar responsabilitats apel·lant a causes externes, però en el nostre cas, una sèrie d'entrebancs han dificultat fins a cert punt la nostra tasca. He de recordar que durant la meitat del meu mandat les nostres principals preocupacions s'hagueren de centrar en el canvi de la normativa universitària imposat pels governs del PP i en el nou model de finançament de les universitats públiques catalanes. Va ser un temps molt conflictiu, ple d'incerteses de futur. I que ens van fer perdre molt de temps i energies. I per acabar-ho d'adobar, vam patir un descens relatiu de la subvenció de la Generalitat que ens va afectar seriosament. Malgrat tot, la reforma administrativa encetada ens va permetre una gestió més curosa dels recursos i que la manca de suport econòmic no significués una pèrdua dels nivells assolits en la qualitat docent i de recerca. D'altra banda, en la mesura que molts dels nostres programes depenien del redreçament de situacions negatives prèvies massa cristal·litzades, no es van poder culminar en el moment desitjat i encara alguns d'ells exigeixen continuació per tal que l'objectiu pugui donar-se per assolit en la seva plenitud.

Malgrat aquest context gens fàcil ni afavoridor, no em sento gens decebuda per com s'ha anat introduint en la nostra vida universitària el conjunt de canvis proposat, sobretot els referits a l'estil de convivència i de direcció. El diàleg sistemàtic s'ha demostrat ric en acords. La coresponsabilització ha augmentat la participació, l'interès i el nombre d'aportacions a la tasca de govern de tots els grups, estaments i quants han intervingut en el funcionament diari d'aquesta casa. El respecte pels drets de tots els membres de la nostra comunitat s'ha preservat, com a regla general, i amb això ha estat decisiva l'acció dels nostres dos síndics de Greuges, doctors Gomis i Sopena. La nostra migrada economia s'ha distribuït, crec que amb sentit de la justícia, i s'ha administrat amb prudència i rigor.

Reconec que un objectiu meu molt preuat, elaborar per consens una mena de normativa ètica que consolidi unes relacions humanes dignes del paper moral que la universitat exerceix, és encara un mer projecte. Però em consta que es troba en estat de preparació avançat i que compta amb el suport d'alguns col·lectius d'estudiants que creuen en la seva necessitat. Aprofito ara per fer esment d'un altre propòsit molt estimat, aquest sí assolit: la progressiva integració dels nostres estudiants en les responsabilitats de direcció, trencant una tradició de cert distanciament. Per acabar, no negaré que la presència internacional de la UPF, el reconeixement social de la nostra recerca i la creació d'una xarxa de relacions interuniversitàries en tots els àmbits territorials han enfortit la imatge pública de la nostra universitat i han contribuït a un millor reconeixement i simpatia; tot això em compensa altament de l'esforç esmerçat.

Deixo el càrrec amb la tranquil·litat que la Universitat continua estant en les mans de tots, professors, estudiants i PAS, i que també compta amb el suport compromès del Consell Social i del col·lectiu d'exalumnes.

Permeteu-me ara que faci una relació d'aquelles persones que al llarg d'aquests anys m'han acompanyat en el Consell de Direcció:

Professor Josep Joan Moreso i Mateos
Professor Tomàs de Montagut i Estragués
Professor Ferran Sanz i Carreras
Professor Carles Ramió i Matas
Professor Jaume Casals i Pons
Professor Daniel Serra de la Figuera
Professor Josep M. Vilajosana i Rubio
Senyor Pere Fons i Vilardell, gerent de la Universitat

Professor Jordi Pericot i Canaleta
Professor Jacint Jordana i Casajuana
Professora M. Eugènia Aubet i Semmler
Professor Josep M. Antó i Boqué

Sense ells, de ben segur els resultats no haurien estat els mateixos.

No cal dir que el meu desig envers les persones i el projecte d'aquesta universitat no és altre que veure com la UPF continua superant les dificultats i creix materialment i moralment fins a albirar un futur ple d'esperances, justificades, sens dubte, pel seu arrelament en la llarga tradició d'innovació pedagògica del nostre país.

Moltes gràcies a tots i totes per la vostra col·laboració al llarg d'aquests anys.

